

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Divi Bambergenses S. Henricvs Imperator S. Kvnegvndis
Imperatrix S. Otho Episcopvs**

Gretser, Jacob

Ingolstadii, 1611

XLIV. De VVignando Tarisiensis Cœnobij Abbate.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41527

iaculis lapidibus vnum de suis occiderunt, plures vulnerauerunt: sicq̄ infecto negotio, vix cum suis omnibus euasit. Præterea per totam prouinciam multa mala grassantur, rapinæ, incendia omnia vastantur.

Ergo tot malis, tot miseris finem facere sperantes, aduentum vestrum clamamus singuli, clamamus omnes; Veni Domine, veni, festina, ne tardaueris, adueni desiderabilis, quem expectabamus in tot tribulationum tenebris.

Reliquis rerum vestrarum status in Bavaria & Saxonia satis prosperè agitur. De negotio autem mihi specialiter iniuncto, paternitatem vestram scire volo: quia cuprum ad septingentos, & eo amplius centenarios comparauimus; ex quibus trecentos maxima difficultate vsque Smalchalten perduximus, & iam viribus exhausti, manum auxiliij vestri ardenti desiderio prestolamur, ac exoptatissimum omni regno sanctitatis vestra reditum vix expectamus.

De Wignando Tarisensis Cœnobij
Abbate.

CAPVT XLIV.

Hic est Wignandus Prædicator suauissimus, quem Eppo. pius Otto quasi auricularium sibi fidelissimum eligens, in tanto amore & reuerentia habebat, vt Digresse de Wignando Abbate; quis & cuius fuerit. omnium secretorum suorum, participem eum faceret, & custodia ciuitatis specialiter sibi delegata, etiam egregium opus, quod tunc inchoauerat, scilicet & domum S. Petri maioris Ecclesiæ, cum turribus ad arcenda ignium pericula cupreis operire laminis, eius potissimum magisterio committeret. Nec immeritò. Erat enim vir totius prudentiæ & sagacitatis: gloria ordinis nostri, non solum spirituali gratia præstantissimus, sed & corporis venustate, & morum habitus. Dotes animi & corporis.

bitusque dulcedine amabilis. Cuius venerandam senectutem & caput ad similitudinem Christi candidum liceat nobis parumper dignis vocibus prædicare.

*Vignandus
fermè centena-
rius Sixtilla se-
nectutis incom-
moda sensit.*

Nam cum pœnè centenariam ageret ætatem, & plurimum in opere Dei nocte dieque laboraret, oculi puro vigeant lumine, pedes firmo gressu veloces, auditus penetrabilis, dentes numero & firmitate durabant, vox canora, corpus solidum, nec senio longinquo curvatum, cani cum rubore discrepabant, vires cum ætate dissentiebant; non memoriæ tenacitatem, ut in plerisque cernimus, antiquior senectâ dissoluebat, non calidi acumen ingenij frigidus sanguis obtundeat, non contractam rugis faciem arata frons asperabat; non denique tremula manus per curuos ceræ tramites errantem stylum ducebat. Futuræ igitur resurrectionis virorem in eo Dominus nobis ostendit, ut peccati quidem sciamus esse, quod cæteri adhuc iuvenes præmoriuntur in carne; iustitiæ autem, quod hic adolescentiam in aliena ætate metiebatur.

Et quanquam multis istam corporis sanitatem etiam peccatoribus, euenire videamus; tamen hac illi ad peccandum abutuntur: hic verò ad benè agendum. Si quidem ab infanzia diuinis apud nos scripturis eruditus, & in sancta conuersatione probatus, cum Prioratum hinc strenuè sub venerabili Volframo Abbate administrabat, pius Otto uiolenter abreptum Tarisiensi eum Cœnobio præfecit, quod multo tempore, id est, amplius quam triginta annorum spatio, nobiliter gubernans, ac circumquaque cœlestis doctrinæ dulcedinem mellifluam prædicatione spargens, cunctorum in Deum prouocabat affectus. Totus enim, quasi Seraphin, superni amoris facibus accensus, in solo redemptoris desiderio anhelabat, diuinæ seruitutis celebritatem flagrantissima deuotione peragebat, secretiorum cœlestium summa & capere præualuit & annunciare loquendo, & alios accendebat, & quos verbo tangebatur, ardere protinus in Dei amore faciebat; sed & sacra Missarum singulari affectu & compunctionis dulcedine agebat; ita, ut & alios in vinculo perfectionis, quod est charitas, sibi arctius deuinctos tam viua voce, quam & literis in-

*Vignandus
prior Montis S.
Michaëlis.*

*Fit Abbas Mo-
nasterij Tarsi-
sionis.*

*Eiusdem dic-
ti gratia.*

*Pietas in re di-
uina faciendâ.*

comp-

comparabili suauitate plenis ad hoc sacrificium ardentissimo summi ac veri sacerdotis desiderio celebrandum, sæpius accenderet: nec mirum: quòd spiritualis huius cibi intimum saporem diu multum que degustans amplius esuriebat. Nam & plus, quam XL. annis sacerdotio functus est.

Sacerdos supra XL. annos.

O felix, & omni dignus beatitudine, quem senectus honorabilis Christo seruientem occupauit, quem extrema dies saluatori tanta deuotione inuenit militantem: qui non confunditur, cum loquetur inimicis suis in porta: cui introitu paradisi dicitur; serue bone & fidelis, intra in gaudium Domini tui: accipe manna absconditum, accipe calculum candidum, & in calculo nomen nouum scriptum, quod nemo scit, nisi qui accipit: Certe desiderabilem Christi vultum;

Psalm. 126.

Matth. 25.

Apoc. 2.

*Quem prius abscondum nitidi sub tegmine panis
Mystica verba canens semper sacrare solebas.*

Si quis autem de transitu eius audire voluerit, breuiter accipiat. Totam enim Paschalem quinquagesimam solita deuotione in diuinis exegit laudibus, Psalmis & orationibus, sacraeque lectioni & prædicationi vacabat; & cum discipulis suis noua eo loci mœnia struere cogeretur; ille instabilem vitæ humanæ cursum, diemque vocationis sedulo attendens respondebat: Cernitis me silicernium: velox est depositio tabernaculi mei; paucitas dierum meorum finietur breui: ideoque expensas ad cœlestis ædificium congregare desiderio stendo, eleemosynas tribuendo, sacras hostias offerendo, ceterisque spiritualibus exercitiis inuigilando, aduentum iudicis iam iamque ad ostium pulsantis operiri volo. Appropinquante igitur die præstolato remunerationis, antiquus Domini vineæ operarius, Dominica, qua Cantabatur, *Vocem iucunditatis*, more suo festiuis & alacer, chorum ingressus inusitato ordine; *Alleluia*; surrexit Pastor bonus, ac deinde sequentiam, *Victimæ Paschali* per semetipsum imposuit, eunctos voce, manu totiusque corporis motu ad psallendum deuotius incitabat, tanquam presentis vitæ metâ sibi iam adesse intelligens, diceret; *omni laus in fine canitur*. Solebat enim sæpius tantæ suauitatis & compunctionis cantû indifferenter psallere,

*2. Petr. 1.
Iob. 10.*

Preparatio ad mortem.

quoties id Spiritus S. cordi eius dictasset; cuius videlicet donum lege non constringitur.

Finis autem diuini celebritate officij, accessit fratre, cui dispensatio monasterij credita erat, dixit: *Hodie, vt audisti, charissime fili, Dominice resurrectionis gloriam debitis laudum præconij pro modo nostro profecuti sumus: Tu ergò, quod te attinet, sedulus munus exequere, ministerium tuum imple. quia, tam deuotis Christi seruatoribus affluentiore hodie impendenda charitas, Ipse ego, sicut præcentor & instigator ad dulcisonum carmen sui: ita spiritualis conuiuij administrator esse volo: sicq; vltimum cum grege suo pastor piissimus agens conuiuium, futuræ Ascensionis solita precum & lacrimarum se deuotione præparabat diebus Rogationum, id est, secunda & tertia feria litanis cum fratribus interfuit: sed feria quarta graui, nocturno tempore, oppressus infirmitate, matutinali officio assurgere non potuit. Iam enim resolutionis tempus instabat, iã summus Paterfamilias ad ostium serui vigilantissimi pulsabat, iam reuerendo seni, qui diu instadio * laborantis huius t viæ indefessa deuotione cucurrerat, brauium æternæ dulcedinis dare spondebat.*

Die Rogationum,

** Laboranti,
& Vita.*

Itaque accitis Fratribus, infirmitatis suæ grauedinem asperuit, Canonicum coram se Cursum decantari fecit, & mane in Capellam suam ad audienda sacra Missarum solennia se deferri petijt. Exinde relatùs, pacem omnibus dedit, cunctis se paterno affectu commendauit, sicq; ægrotans biduo, omnes ad se confluentes pro virium suarum possibilitate Verbo Dei edificabat, & morbo ingrauescente, Feria sexta post Ascensionem Domini, sumpto viatico, hora nona ex Aegypto huius mundi ad veram repromissionis terram migravit; Testatiq; sunt, qui aderant, in exanimi eius corpore nec tenuem se deformitatis alicuius pallorem vidisse; sed vultu decoro dormienti simillimus apparebat, ita vt rubeus color faciei, & totius corporis venustas primò obitum eius ambiguum faceret.

*Quando vitam
finiuit,*

Nec mirum, si mortis acerbitas minimè sibi locum in eo vendicabat, qui non ad mortem, sed potius de morte ad vitam transi-

transibat. Antea quidem frequentissimus graui & longissima decubuerat ægritudine, vt virtus spiritus in infirmitate carnis probaretur: sed cunctis pro vita & sanitate eius certatim supplicantibus, iam desperatum patrem amantissimū Dominus, quasi de ipso mortis limine reuocatum, filiis mœrentibus & lugentibus sæpius restituebat: tunc autem, præmissis ad Dominum pluribus gregis sui manipulis, & ipse pastor eximius breui tactus morbo, super nobilem hunc nobilior ipse tuit æceruum, qui Regem gloriæ in decore suo videre desiderans, quotidianis cum Propheta suspiriis decantabat dicens: *Quam dilecta tabernacula tua Domine virtutū, concupiscit & deficit anima mea in atriis Domini.* Sed hæc hætenus, nūc reuertamur ad ordinem.

Dereditu S. Ottonis ad sedem suam.

CAPVT XLV.

Egitur Apostolus Pomeranorum Otto pius as-
 fiduis fratrum ac filiorum suorum precibus &
 legationibus contraire non valens, cum apud Iu-
 linenses hiemasset, circa Purificationem S. MA-
 RIAE, accepta ab omnibus licentia, vnicam sibi sponsam Ba-
 bebergensem Ecclesiam desiderato reditu consolari disposuit.
 Quo audito, plebs neophyta Pomeranorum non mediocri
 mœtore perculsa, lacrymosis precibus vestigia pij Doctoris
 ambire, eumq; apud se detinere conata est. Sed incassum. Ipse
 enim graues in terra sua diuersorum negotiorum causas sibi
 imminere respondit: Sed & magnum animæ suæ periculum
 asserebat: se, dum Christo noua de alienis gregibus lucra re-
 quirat, proprias oues, sibiq; specialiter assignatas negligere.
 Moxq; adunata sociorum & cooperarum turba, cun-
 ctos, quibus fidei Verbum disseminauerat, circuiuit, & in reli-
 gione Christiana, tam monitis, quàm & precibus deuotis con-
 firmavit.

Primum verò castellum * Gamin, ex in Dodonensem locū * Camino
 in honore S. Crucis cōsecratum adiit, vbi multos Pomerano-
 rum de insulis maris reuersos (vbi timore Bolezlai Ducis oc-
 culti